

nam, slavčki iz Trbovelj! Upamo, da se bomo videli zopet kmalu!

Sobota. Gg. dr. J. Šerbec in J. Samec sta bila imenovana za veterinarska svetnika 6. skupine. Iskreno čestitamo! — Premeščen je bil podporočnik g. Andrija Martinovič od tukajšnje orožniške čete v Doboj v Bosno. Na njegovo mesto je prišel podporočnik g. Milosav Milosavljevič. — V tukajšnji bolnišnici so umrli v preteklem mesecu štirje moški in ena ženska. Pokoj njihovim dušam! — Obiskal naj še cirkus in vse polno obiskovalcev je imel. Mnogi so rekli, da so šli v cirkus za spremembo. Vse predstave so bile razprodane. Sicer pa to ni nič čudnega. Sobota je še vedno dosegla rekord v obisku cirkuškega rompomoma in tudi sedaj se je to moralo zgoditi, sicer bi se še kdo jokal do prihodnjega cirkuškega dirindaja. Pri nas še torej ni krize!

Turnišče. V bližnjih Gomilicah so imeli žegnanje dne 4. avgusta. To žegnanje se je za eno nedeljo odgodilo radi mnogih novih maš. V lični kapelici, ki je posvečena sv. Aní, je opravil službo božjo g. dekan I. Jerič. Pomagal mu je domači novomašnik g. I. Kolenc. Popoldne pa je prišlo do prepira med fanti in možmi. — V prvi polovici avgusta nas je obiskal naš rojak g. Bakan Jožef, župnik na Hrvaškem. Počutil se je zelo dobro v sredi svojih rojakov. Med svojim bivanjem se je udeležil tudi nove maše pri Sv. Heleni na Goričkem, kjer je pridigoval novomašniku g. Nemec Alojzu, salezijancu, kot njegov bivši prefekt. G. župnik, ki župnikuje v Zagorskem selu, se vedno rad vrača v svoj domači kraj in v ljubezni do naše Slovenske krajine pozablja na napore svoje težke in odgovorne službe. G. župniku želimo obilo prijetnih ur v naši krajin, ki jo je tolikokrat prehodil kot pridigar na misijonih!

Bogojina. Zelo čudno reč so napravili neznan zlikovci pri nas. Vrnili se je na oddih č. sestra Amalija k svojim staršem. Med tem ko so se razgovarjali v sobi, je nekdo vdrl v sosednjo sobo in zmetal vso posteljnino skozi okno. Dozdaj se še ni izvedelo, kdo so bili ti nepridipravi. Ko bi jih le dobili, da bi se jih naučilo poštenja! — Mlatilni stroj je zgrabil

mlademu fantu roko in mu jo je precej zdrobil. Ponesrečenec se je mudil pri stroju in si ga ogledoval. Pri tem pa je pozabil na roko in mu jo je zgrabil stroj. Odpeljali so ga v soboško bolnišnico. — V našem bogojanskem in filovskem vrhu se vršijo zelo drzne tatvine v zadnjem času. Tatovi se ne bojijo sploh nikogar in vdirajo v sobe, kjer spijo ljudje, in krađejo, do česar pridejo. Prav nobena reč jim ni nedotakljiva. V nekih zidanicah so izpustili tudi vino iz sodov in v prazne sode potem zatakali pušiče, kakor da bi se hoteli še pobahati s svojim zlim dejanjem. Ljudje domnevajo, da ti uzmoviči niso daljni in da se nahajajo v bližnjih krajih. Na tem bo res nekaj resnice, ker te pogoste tatvine, ki se vršijo po naših lepih gorica, že nekaj mesecev sem, mora delati gotova organizirana družba, drugače bi jim prišli že zdavnaj na sled. Orožniki iz Turnišča in Dobrovnika kaj pridno zasledujejo tatove. Daj Bog, da bi jim čimprej dobili v roke, da bi tako bilo zadošče-no pravici!

Velika Polana. Dne 11. avgusta je bilo pri nas veliko proščenje. Mnogo ljudi je prišlo na to proščenje in tudi ptujski prost g. Ivan Greif so nas obiskali. Imeli so tudi pontifikalno sv. mašo. Zelo smo jih bili veseli, da smo jih po dolgem času zopet videli v svoji sredi. Proščenje je poteklo v popolnem redu in brez pretefov, kar nas izredno veselilo.

Utopljenko, ki jo je naplavila Mura in ki so jo pokopali na Melincih, kot sta takrat poročali, so izkopali in jo odpravili v Avstrijo, ker se je izvedelo, kdo da je.

Zahvala. Romarji iz črenšovske fare, ki so hodili na Sladko goro, se prav lepo zahvaljujejo vsem, ki so pripomogli, da je naše romanje tako lepo izpadlo. Sladkogorska Marija naj vsem poplača. Na svidenje drugo leto, ko bomo prišli še v večjem številu. Romarji.

Vestnik ZAKŠ.

Absolventke kmetijsko-gospodinskih šol Zveza absolventk kmetijsko-gospodinskih šol za dravsko banovino s sedežem v Ljubljani sklicuje svoj prvi redni občni zbor, ki bo v nedeljo, 8. septembra ob 10 v prostorih kme-

tijsko-gospodinske šole v Marijanišču v Ljubljani. Zveza absolventk kmet-gospodinskih šol se je ustanovila v začetku letošnjega leta. Njen namen je, da goje članice med seboj pristrčne tovariške vezi ter nadaljujejo v sebi izobrazbo s prirejanjem tečajev in zborovanj in tako z združenimi močmi delajo v korist kmetijskega stanu. Obračamo se na vas absolventke s prošnjo, da vse, ki ste absolvirale katerokoli gospodinsko šolo, čimprej pristopite v svojo res stanovsko organizacijo. S tem storite dobro ne samo društvu, temveč pokazete tudi svojo stanovsko zavednost in smisel za skupno delo za kmetijski stan, posebno za kmečko gospodinjstvo! Načrte bo mogoče izpeljati le tedaj, če bo štela organizacija čim več članic in da bodo vse članice sodelovale z nasveti. Zato vas pristrčno vabimo, da se udeležite občenega zbora, na katerem bo poleg poročil odbora o delu zveze v pretečenem letu tudi volitev odbora in sklepanje o delu za prihodnje leto. Ker je v istem času v Ljubljani velesojem, je polovična vožnja, zato uporabite priliko ter se udeležite v kar največjem številu. Vsaka bo našla tam svoje sošolke, s katerimi bo lahko obudila spomine na šolsko dobo, ter z novim pogumom in ljubeznijo za trdo kmečko življenje se vrnila domov. Na občenem zboru se bodo sprejemale članice, zato pridite vse, ki ste že in ki še niste članice! Naj bo ta dan mogočna manifestacija kmečkih žen in deklet! Na veselo svidenje, tovarišice! — Odbor ZAKŠ.

Verska obnova — najboljša obramba.

Katoličani v Nemčiji morajo pod pritiskom narodnega socializma veliko trpeti. Vsako udejstvovanje katolicizma v javnosti je strogo prepovedano, češ, da to ni verski, marveč politični katolicizem. Kot politiko smatrajo politični glavači narodnega socializma celo

bivolškemu mladiču, je ujel z malenkostnim napotom vsa teleta.

Na nobeno divjo žival, kolikor jih je polovil Gruber živih v življenju, ni bil tako ponosen kakor na male bizam-voleke. Tako strastna je bila njegova želja, nekatere od teh redkih in težko dostopnih sesavcev ujeti, da je bil na dan posrečenega lova prepričan, da je izpolnil s tem svojo življenjsko nalogo. Srečen je bil. Še nikoli ni bil poln tolike radosti, kakor oni večer, ko sta spravila s tovarišem plen do taborišča na saneli in so pričeli mladiči s kopiti izkopavati izpod snega mah ter skrite plezalke in jesti. Niti misliti ni upal, kako bo prehranil uječnike, naenkrat so si pa poiskali kar sami živež izpod snežne odeje. Voleki so bili visoki 75 cm in podobni dolgoglakim ovcam. Ušes in rožičkov še ni bilo ločiti in njihova koža je bila mnogo bolj svetla nego pri odraslih živalih.

Živalce se niso prav nič bale človeka, a pred psi so pa trepetale.

Lovca sta se odpravila domov in naložila plen, povezan na sani. Radi teže telet sta morala

žrtvovati nekaj drv ter mesa, radi česar je zmajeval Amerikanec nejevoljno z glavo.

Več dni najhitrejše vožnje po oledenem snegu z odpočitkom in počitkom je minulo, preden sta se zavedla potnika, da sta zgrešila pot. Od kuriva je preostalo komaj nekaj polen.

Lavison je predlagal, naj zakoljeta enega od telet in skuhata meso, dokler še posedata nekaj drv. Nemški tovariš je izjavil odločno, da rajši zmrzne od glada, kakor da bi stegnil roko po življenju lepe živalce.

Vozila sta v južno-zapadni smeri. Kakor da-leč je seglo oko, povsod jima je svetlikala severna pustinja. Nobene skale, nobenega grma, nobenega drevesa, ki bi jima bil dobrodošli kažipot po oledeneli ravnini. Čudovita pokrajina mraka, bela marmornata puščava, neskončnost svetlikajočega se molka!

Snežiti je pričelo, da so spodrkavali psi, sneg je zatemnil solnce, po katerem sta si uravnavala pot. Utaborila sta se, da bi pričakala lepše in boljše vreme. Hranila sta se s prepečencem, katerega sta zalivala s čajem. Ko se je zdanilo, je zlezal Gruber izpod šotora. Nehalo je snežiti.

Kajti prvič daje zgradbam res veliko trdnost, drugič pa nam ni treba žalovati za dragocenim živlom, če je njegov manjvredni posrtrski produkt v ta namene boljši.

Tihotapska zvitost slepca.

Na vzhodnoafriški obali so odkrili tihotapsko zvitost, ki je res nekaj posebnega. V mestu Dares s alanu je opravljal slepec cela leta službo stuge na občo zadovoljnost trgovskega podjetja Smith in drug. Obiskoval je vedno v lukl ladje pred odhodom in nikdo ni slutil kaj slabega, če se je pojavil s pismi na krovu. Sicer so že opazovali dolgo, da ladje, katere

procesije z zastavami in verskimi znaki. Verskim mladinskim organizacijam je prepovedano nošenje uniform in nastopanje z društvenimi znaki. Če pa imajo kakšno zgolj bogoslužno prireditev med štirimi stenami hiše božje, napravijo plačane čete narodnega socializma obhode okoli cerkve z vreščanjem, tuljenjem, bobnanjem in muziciranjem. Kdor se ne ravna po odločbah nacionalističnih vsemogočnejšev, ga poleg denarne globe čaka koncentracijsko taborišče. Z nasilstvom bi radi katoličane odtrgali od njihove vere ter jih prepeljali v poganjski tabor. Katoličani pa se svoje vere še tesneje oklepajo. Paderbornski nadškof Klein je nedavno rekel: »Odkrito in iskreno izjavljam, da ni bilo v naši nadškofiji nikdar toliko navdušenih dokazov in spoznavanj za vero ko v preteklem letu.« Trierski škof dr. Bornewasser je izpovedal: »13 let sem škof v Trieru, pa vsa ta leta nisem našel med katoličani toliko verske prepričanosti in jakosti, kolikor jih sedaj opazujem v vsakem mestu in v vsaki vasi svoje škofije.« Münsterski škof grof Galen piše v svojem škofijskem listu: »Zadnji čas se je izvršil nov razcvet Marijinih družb v Nemčiji. Staroslavne družbe so se spomnile vzvišenih namenov svojih ustanoviteljev in idealov Marijinih družb. V mnogih župnijah so vznikale nove družbe moških, ki se dobro zavedajo, kolikega pomena je češčenje Matere božje vprav za moše.«

Nemški katoličani so si torej v svesti, kakšen zaklad je za nje katoliška vera, zato si ga ne dajo iztrgati, marveč se ga še tesneje oklepajo. Da jim ga ne bi ugrabili sovražniki, ga skrbno zaklepajo v svoje — srce. Ker je versko udejstvovanje v javnosti onemogočeno, so prenesli težišče verskega dela na znotraj, v svoje duše. Iz njih pa se vera iztrgati ne da. Nekaj sličnega je tudi bilo opaziti med slovenskim ljudstvom, ko so absolutistične vlade dr. Srskiča in Uzunoviča, kojih predstav-

niki v Sloveniji so bili JNSSarski polglavarji dr. Kramer, Pucelj, dr. Marušič, tlačile in teptale svobodo in pravo katoliške cerkve in katoličanov. Ko je vera morala v javnosti molčati, je tem glasnejše govorila v srcih katoličanov, katera so se obnavljala v Kristusovi resnici in milosti. Veličastni evharistični kongres v Ljubljani je dokazal, kako globoko je ta obnova zajela srca in kako široke kroge med ljudstvom je zavzela. Verska obnova je, to spričuje zgodovina in izkustvo, veri najboljša obramba. Na tej osnovi se mora vršiti v bodoče vse naše delo v javnosti, osobito na področju prosvete.

*

Prosvetni tabor pri St. Petru niže Maribora v nedeljo dne 1. septembra. Spored: v nedeljo po rani službi božji je v samostanski šoli občni zbor prosvetnega društva »Skala«. Ob pol 10. uri zahvalna služba božja s pridigo v cerkvi Matere božje na Gori. Popoldne ob dveh v župni cerkvi večernice in po večernicah tabor na prostem pred cerkvijo. Na taboru nastopita dva govornika ter zastopniki naše mladine. Sodeluje znana šentpeterska godba, društveni tamburaški zbor ter cerkveni pevski zbor. Na predvečer bodo pa po šentpeterskih hribih in gričkah goreli kresovi ter oznanjali slovesnost prihodnjega dne.

Fantovski tabor v Brežicah. Evharistično gibanje, katerega nositeljica je mladina, valovi mogočno po slovenski domovini. Številni fantovski tabori in veličastna udeležba na njih priča, da je ta pokret mogočen in da bo obrodil tudi zaželjene sadove. **Mladina iz Posavja** v tem pokretu noče zaostati. Zato se bo v nedeljo, 1. septembra zbrala iz vseh župnij obširne videmske dekanije na svojem fantovskem taboru v Brežicah! Bo to mogočna manifestacija ljubezni, vere in zvestobe velikim idejam, ki so globoko zakoreninjene v srcih mladega rodu. Ob 9 bo zbiranje udeležencev na kolidvoru, odkoder bo odhod z godbo na čelu v župno cerkev. Tam bo sv. maša in pridiga, ki jo bo opravil odposlanec Prevzvišenega. Med mašo bo ljudsko petje pesmi, ki so se pele na evharističnem kongresu v Ljubljani. Po maši

pa bo slavnostno zborovanje, na katerem bo sta govorila dva govornika iz Maribora. Fantje iz vsega Posavja, ta dan vsi v Brežice!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Vsem in vsakomu bratsko vabilo! Pridite si ogledat v nedeljo, 1. septembra vsi, stari in mladi, ki še čutite pošteno in krščansko, tukajšnjega spokornika »Slehnika«, ki se bo proizvajal po večernicah z ljudskimi petimi litanijami in petim angelskim češčenjem, na prostem pred cerkvijo. Večernice se bodo opravile ta dan ob sedmih zvečer. Ker priredi »Slehnika« župnija Sv. Marjeta ob Pesnici le za dober zgled in pobožen nauk mladini, je vstopnina prosta.

Pišce. Naše prosvetno društvo je oživljeno. Nekaterim pa ni bilo prav, da smo se Bogu zahvalili z zahvalno pesmijo za vrnitev društva. Hm! Še Bog ne more vsem ustreči. Kmalu bomo sedaj uredili tudi knjižnico, ki so nam jo ob »preseljevanju narodov« vso zmesali. In zopet bo lepa knjiga na razpolago našim članom. — Za 1. september pa vabimo vse moše in fante na fantovski tabor v Brežice ob 9.30 dopoldne. Vsi iz fare se ga moramo udeležiti, da bomo pokazali, da nas je še zelo veliko vnjetih za dobre in lepe stvari, ne samo za nož in kol.

Slovenska Bistrica. Pomlad se je razlila v nedeljo, 11. avgusta čez Slovensko Bistrico in objela hriboček Sv. Jožefa, ki se je odel v svečano obleko, da dostojno sprejme cvet slovenjebistriške dekanije in Dravskega polja. Kresovi so zagoreli v noč in slovesna pesem zvonov je oznanjala praznik fantov, ki so se zbrali k proslavi evharističnega Kralja. Ne pozaben bo ostal vtis zgodnjega jutra, ko so se stotine in stotine fantov vsipale v mesto in ga prepijavljale. Pesem je donela iz vseh smeri. 1500 fantov se je uvrstilo v štiristope ter v veličasten sprevod, na čelu pa godba in številni fantovski prapori KA. Pokanje topičev je pozdravljalo fantovsko armado, ki je med prepevanjem litani Matere božje do zadnjega kotička napolnila veliko cerkev sv. Jožefa. Najprvo je stolni kanonik dr. Ivan Žagar blagoslovil novi prapor FKA iz Slovenske Bistrice ter imel takoj nato pridigo in sv. mašo, med katero so peli moški pevski zbori iz vse dekanije pesmi, ki so se pele na evharističnem kongresu v Ljubljani. Po maši se je vsa

obiskuje slepec, tihotapljo dijamante, tihotapljenja pa le niso mogli preprečiti. Lepa dne pa so slepca preiskali in našli, da je imel v vsaki prazni očesni jamicci za črni mi očali po en velik dijamant.

Odvišni bolnik.

Na poskusni postaji bolnišnice v mestu Helena v severnoameriški državi Montana je uspelo pred nedavnim orjaški optici gorili, da je ušla skozi okno. Kljub temu, da so begunca koj začeli zasledovati, ga niso mogli v noči prijeti. Drugo jutro po pobegu, ko je prinesel strežnik bolnikom zajutrek na posteljo, je opazil, da je bila ena postelja več

Vendar kje so bili psi? Ves prestrašen jih je začel klicati. Majhni beli grički, raztreseni tukaj in tamkaj, so oživeli, se dvigali, se otepali, so razpadli in prikazali so se psi. Sneg jim je bil odeja.

Proti zatonu dneva, ko sta se podala zopet na poč, sta zagledala z griča daleč pred seboj dolgo, nizko, valovito in temno črto. Uganila sta, da morata biti pred gozdom majhnih dreves; slobodno sta upala, da se bosta preskrbela s kurivom, poiskala pravo smer in se odpočila.

»Imava še štiri prepečence in dovolj čaja za dve porciji,« je razlagal Lavison. »Po mojih računih sva oddaljena od Velikega suženjskega jezera 200 milj. Kje neki tičijo volkovi?«

V tem trenutku je prinesel večerni veter skozi gozd na dolgo zategnjeno — strahotno tuljenje. Teleta so menčala nemirno sem ter tja, psi so dvignili gobec in vlekli zrak skozi nosnice, Amerikanec se je naslonil ob drevo in zaklical: »Ho! Ho!«

Zopet je prekinil mrzlo tišino oni divji krik, ostro stokanje, iz katerega je odmeval glad severe pokrajine.

»V teku ene minute bova videla krdelo volkov,« se je glasilo svarilo Amerikanca.

Koj za tem je bilo čuti za pobočjem hitro cepetanje, ki se je bližalo. Med kletvico je skočil Lavison pokoncu in zagrabil puško. Bele lise so huškale mimo dreves. Nejasne postave so se bližale in letale sem ter tja. Nemec je mislil, da so te velike, suhe in snežnobeke živali pošastne prikazni iz tovarišve domišljije, ker so bile neme in tihi volkovi spadajo v svet — sanj.

»Sedaj pa imava pred seboj zelenkasto se svetlikajoče oči,« je kričal Lavison. »Pekel ni nič napram tem belim hudičem! Spravi teleta pod šotor in bodi pripravljen, da spustiš pse, ker se morava bojevati!«

Dvignil je puško in pričel streljati na belega sovražnika. Strelom je sledil ropot prekopicovanja. V splošni zmedbi se ni dalo ugotoviti, ali gre za premetavanje smrtno zadetih zverin ali za žive, ki se tepejo za ustreljene tovariše.

Po zgledu Lavisona je pričel tudi Franc s strelji na drugem koncu šotora. Tudi tej salvi je sledilo premetavanje.